

**Árpád-házi
Szent Margit
Plébánia**

Liturgikus lap

**2006.
Július
augusztus**

Papszentelések számokban

Június a pap- és diakónus-szentelések hónapja. Az idei esztendőben előreláthatólag 36 pappal gyarapodik a Magyar Katolikus Egyház. Az újmisések közül 30 egyházmegyes és 6 szerzetes.

A győri kivételével valamennyi egyházmegyében lesz az idén szentelés, legtöbb a Hajdúdorogiban (6), a Veszprémiben és a Kaposváriban (4-4). A szerzetesi szenteléseken idén három közösség osztozik. A ferencesek három, a jezsuiták két, a pálosok pedig egy újmiséssel a g a z d a g o d n a k. Hazánkban a 2005. évi adatok szerint 2576 katolikus pap működik, ebből 2006 egyházmegyes, 568 szerzetes. A világi papságra készülő hittudományi főiskolások, egyetemisták száma a 2005/06-os tanévben 356 fő volt, ebből 263 egyházmegyes és 93 szerzetes.

Magyar Kurír

A nyári szabadságolások végett újságunk legközelebb augusztus utolsó vasárnapján jelenik meg!

ÜZENET

Egy kicsi, hétköznapi szent

Élt valahol titokban, egy kicsi hétköznapi szent, aki sok éve már igen boldog, és megelégedett életet folytatott. Egy nap, amikor éppen a piszkos edényeket mosta el a kolostor konyháján, egy angyal jött hozzá, és így szólt:

Az Úr küldött engem, hogy megmondjam neked: „itt az idő, hogy az örökkévalóságba költözzél.”

„Hálásan köszönöm az Úristennek, hogy annyira gondomat viseli – válaszolta a szent – ám látod milyen halom mosatlan edény vár még rám. Nem szeretnék hálátlannak bizonyulni, de igen örülnék, ha a mennyországba való menetelt egy kissé elhalaszthatnám.”

Az angyal bólintott a szent kérésére, majd csöndesen és alázatosan eltűnt. A kis szent pedig folytatta a mosogatást, mintha mi sem történt volna. Aztán sok mindent tett-vett heteken, hónapokon át, amikor egy reggel újra megjelent az angyal nála. A szent egyre kapált a kertben, mert a sok eső miatt, nagyon gazos lett a kert. Mindjárt mondta is az angyalnak:

„Látod, mennyi gaz van ebben a kertben. Az örökkévalóság biztosan tud még picikét várni.”

Az angyal mosolygott és ismét eltűnt. A kis szent befejezte a munkálato-
kat a kertben, de rengeteg tennivalója akadt. Mind el kellett végezni. A nővérek között sokan voltak öregek, betegek, akik ápolását is rábízták. Éppen egy magas lázban szenvedő beteget itatott meg, amikor újra megpillantotta maga mellett az örökkévalóság angyalát, aki már nem is szólt, csak integetett, hogy jöjjön már... A kis szent sem szólt semmit, csak kitérte karját a betegek felé, mintha azt akarta volna mondani:

„Látod, mit csináljak? Itt hagyhatom ezeket a szegény betegeket?”

Amikor este a kis szent végre cellájába térhetett pihenni, s végignyúlt a kemény deszka-priccsen, ijesztenően öregnek érezte magát, sajgott a teste a fáradtságtól, így kezdett imádkozni:

„Ó Uram, most már igazán elküldhetnéd angyalodat, ha szívesen látsz a mennyországban!”

Még be sem fejezte a kérést, máris ott állt mosolyogva az angyal az ágya mellett... Így szólt hozzá a kis szent:

„Kész vagyok, hogy hazatérjek a mennyországba!”

Az angyal erre mosolyogva bólintott egy nagyot és csöndesen megszólalt:

„Mit gondolsz, barátom, egész idő alatt hol voltál?”

(Albert Schweitzer nyomán)

Múlt hónapban világméretű felmérést indított az ENSZ. Egy kérdés volt:

"Kérem, mondja meg őszinte véleményét arra nézve, hogyan lehetne megoldani az élelmiszer hiányt a világ többi részén?"

A felmérés nagy kudarccal végződött.

Afrikában nem tudták,

mit jelent az "élelmiszer".

Kelet-Európában nem tudták, mit jelent az "őszintén".

Nyugat-Európában nem tudták, mit jelent a "hiány".

Kínában nem tudták,

mit jelent a "vélemény".

Közel-Keleten nem tudták,

mit jelent a "megoldás".

Dél-Amerikában nem tudták

mit jelent a "kérem".

Az USA-ban pedig nem tudták, mit jelent a "világ többi része".

Pipacsok beszéde

Rokonai vagyunk a paráznak:

Piros kendők izzó tűzvarázslat.

Hajnalban, a puha szél, ha ringat,

Összecsukjuk selymes – szirma-inkat.

Ránk tűz a nap, meleg zápor paskol,

Rajzó méhek röpködnek a kasból.

Harmat-szörpöt szürcsölnek a lepkék

ó, ha mi is pillangók lehetnénk!

Simon Emil

Mária kegyhelyek Mária országában

Visnyó

A történelmi Trencsén vármegyében a nyitrai püspökség területén található kegyhely. Már a 17. század környékén híre volt Zsolna környékén annak, hogy a visnyói templom fából faragott Mária-szobra előtt esedezők rendkívüli imameghallgatásokban részesülnek. Csodás esetről is tesz említést 1713 május elsején, Győri Ádám nyitrai kanonok, trencsényi főesperes, amikor itt egyházi vizsgálatot végzett. A 19 század első negyedében pedig Haán János esperes-plébános hivatkozik egy emlékkő feliratára, mely szerint „a kegytemplomot egy Vissnyovszky nevű földesúr 1514-ben építette Szent Miklós tiszteletére. Minthogy a búcsús hívek létszáma és buzgósága is nőtt, túlsordultak az itt kapott kegyelmek. Gusztinyi János nyitrai püspök vizsgálatot rendelt el a csodás eseményekkel kapcsolatban, és 1773 február 15-én vizsgálóbizottság, Pinka János apátfalvi apát, Rajeczi plébános, Zsolnai alesperes, valamint Filko András friwaldi plébános hivatalos oklevélben tanúsítják a csodás események valóságát.”

Jordánszky püspök 19. századi kegyhelykutató megemlíti, hogy különféle betegségekben sínylődők különös előszeretettel vették igénybe sebeik érintésére azt a vizet, mellyel a Szent Szűz szobrát időnként tisztogatták. Évente kétszer tartottak nagybúcsút: Sarlós Boldogasszonykor és Kiszasszony ünnepén. Ilyenkor az egész környékről körmeneti zászlók és keresztek alatt jöttek búcsút járni a zarándokok. Megemlítjük, hogy az 1600-as évek elején egy időre a visnyói kegytemplomot is lefoglalták a protestánsok. Ennek ellenére viszont csodaszámba megy, hogy a kegyszobrot nem bántották, sőt a régi helyén hagyták.

A zsolnai járásban lévő kegyhelyet látogassuk mi is igaz szeretettel. Zsolnától délkeletre 10 kilométerre található. A Visnovka-patak völgyében foglal helyet, zöld hegykoszorú által övezetten. Szlovák elnevezése: Visnová. A helység első említése írásban 1393-ban történik. Itt a községi bíró 1514-ben a falu közepén templomot építtetett, egyhajós gótikus kivitelezésben. 1690 táján már Mária-kegyhely sok zarándokkal. 1714-ben a nagyszombati nyomdában kis könyvecske készült a visnyói virágoskert jó illatú liliomáról. Írója Báthory László roszinai plébános, aki a kegyhely fölött joghatóságot gyakorolt. Visnyó 1980-ban lett önálló plébánia.

A 18. század közepén meglátogatta a visnyói templomot egy gazdag körmői polgár, Zaffiri János is beteg leánykájával együtt. A kislány itt váratlanul meggyógyult. A szülők ekkor Visnyóra költöztek, itt megtelepedtek és egy új, kéttornyú, tágas barokk templom építését kezdeményezték Miller Péter építész tervei alapján, hálából az isten Anyjának, Máriának. Az építést 1769-ban kezdték meg és 1782-ben fejezték be.

A remekmű belső festését Hanula József művész végezte 1902-ben. Belső föl szerelése is a 19. századi. 1904-ben egy Fátrik nevű plébános Trencsénben könyvet adott ki szlovák nyelven a visnyói kegyhelyről.

A vitáról

Van, akit elbizonytalanít, sőt félelemmel tölt el, ezért nagy ívben kerüli. Van, aki belebonyolódik, és nem tudja abbahagyni. Van, aki akkor él vele, amikor arra szükség van, és addig folytatja, ameddig indokolt. A magabiztossága ellenére bátortalannak tűnik az, aki nem mer szembenézni a valósággal és a tényekkel.

A Szentírás minden nehéz kérdésre megoldást tartogató tanítása szerint a vita igazi célja az igazság feltárása. Ennek ellenére megállapítja, hogy van, aki vita közben tudatában van annak, hogy valótlan állít. A vita néha semmit érő szavakból és mihaszna beszédekből áll. Gúnyolódókkal nem érdemes, hirtelen haragú emberrel meg nem tanácsos vitázni. Vannak betegesen vitázó, üres szóharcot folytató emberek. Van, aki a másikkal folytatott vitáját rögtön dobra veri. Olyan kérdésről nem kell vitát folytatni, amihez az embernek nincs köze; vannak témák, amiktől okosabb, ha távol tartja magát az ember. Az oktalan és értelmetlen viták elől ki kell térni, mert azok rendszerint veszekedéssé fajulnak. A vitára okot adó alkalmakkal nem tanácsos mindig élni.

Felhívja a figyelmet arra, hogy a tisztázó és másokat meggyőzni akaró vitához mindig bátorság kell. A vitás kérdések megismeréséhez mindenek előtt türelmesen meg kell hallgatni azokat. Tudatában kell lenni annak, hogy a vita könnyen elfajulhat; van egy pont, amin túl nem érdemes tovább vitatkozni. A vitára még a legszorosabb vérségi kötelékben is szükség van; a felettséssel folytatott vita is az élet egészséges része. Megbuknak a tervek, ha előzőleg nem vitatják meg alaposan azokat. Ha a vita közben nagy zavar támad, érdemes másokat is bevonni a tisztázásba. Az is megeshet, hogy a vita ezer kérdés közül egyre sem ad választ.

A téves nézetek és rossz tapasztalatok ellenére is érdemes higgadtan vállalni, mert sok kérdést megoldhat, és sokakat megnyugtathat.

Névnapi köszöntő

Isten éltesen minden kedves olvasót, akik júliusban és augusztusban ünneplik névnapijukat!

Szent Kamill

Lellisi Szent Kamill

1550-1614

áldozópap, a Kamilliánus rend alapítója

Ő a védőszentje: a betegápolóknak, a betegápolónőknek, a dajkáknak és a betegeknek.

Ő védelmezi: a kórházakat, (1886-tól nyolcat alapított) valamint a Kamilliánus rendet

Őhozza fohászkodnak: a haldoklók

Attribútumai: feszület, könyv, angyal, rózsafüzér

Ünnepe: július 14.

Hallják meg hívők
és hitetlenek

Élet-halálra szóló eskümet!

A szív bősége zúg fel
ajkamon,

Az kényszerít a Krisztus
vallanom.

Hallják meg rokkant,
vén aposztaták

S a vétekekben vajúdó
új-világ,

A forradalom, a vak
Leviáthán,

És hallja meg a settenkedő
Sátán:

Isten nevében vallomást
teszek: Hiszek.

Hiszek, és hitem súlyos és
kemény.

Nem tünde tan, nem pille
vélemény.

Nincs benne így-úgy,
bárcsak és talán:

Igen és nem, kereken,
magyarán.

Semmi csűrés és semmi
csavarás,

Ínyeskedés és köntörfalazás:

Hiszem és vallom, szeretem
és élem,

Amit az Egyház hinni ad
elébe.

Ebben a hitben élek és
halok:

Katolikus vagyok.

Sík Sándor Hiszek (részlet)

Árpád-házi
Szent Margit Plébánia

1182 Budapest
Fogaras u. 16.

Telefonszám: 292-46-63

Faxszám: 297-54-17

www.szentmargit.hu

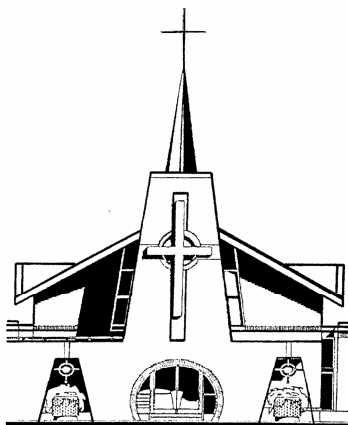
A plébánia e-mail címei:
ibenke@mail.interware.hu
fogaras4@axelero.hu

**„Szólj Uram,
mert hallja
a Te szolgád!”
1Sám3,10**

*Az egyházadó
(egyházközségi hozzájárulás) a templomot segíti.
Milyen jó volna, ha támogatnánk egyházközségünket!*

*Számlaszámunk:
11718000-20382870*

*Csekken is fizethető!
Csekk a templom bejáratánál található*

MOST MÁR ÉN IS KÖZÉTEK TARTOZOM (II.)

Kamilla lányunk tavaly ilyenkor volt kis elsőáldozó. Amikor még folytak a hittanórák, és én be-belátogattam Jolika nénihez, körvonalazódni kezdett bennem, hogy nekem valamilyen tartozásom van, és nekem oda kell mennem ehhez a kedves asszonyhoz, aki a kislányomat felkészítette, nem készítené-e fel engem is az elsőáldozásra. Miután Jolika néni egyeztetett Benke apát plébános atyával, akinek csöndes elismeréssel adózunk mindazért, amit egyházközségünkért és a hitélet tartalmassá tételéért rövid idő leforgása alatt, hatékonyan keresztülvitt, elkezdtem tanulni és olvasni Jolika néniel, és ezúttal biztosan tudtam: végigcsinálom és felvállalom, hogy lehet első alkalommal szentáldozáshoz járulni a 40. életév küszöbén is, sőt később is, ha akkor érez hívást az ember. Csupán azt kellett tudatosítanom magamban, hogy nem vagyok úgymond „a család szégyene”, hogy még csak most elsőáldozok, hiszen egyházunk tárt karokkal vár mindenkit, aki elhivatottságot érez a csatlakozásra. Hiszen az első keresztények is tudatosan, felnőttként keresztelkedtek meg!

Ami most számomra a legfontosabb, az az öröm, hogy most már én is ide tartozom Közétek, Veletek együtt, egy sorban mehetek áldozni, hogy Krisztus testét magamhoz vegyem.

Mindezen túl a hitvallásomat közvetíti tanári és emberi magatartásom. Én a munkahelyemen nem tehetek közvetlen kijelentést a hitvallásomról, de mint tanár, mutathatok példát a felmerülő problémahelyzetekben, és közvetve ugyan, de következetesen érvényesíthetem azt a segítő jóindulatot és konstruktív emberi magatartást, amely viszonzást nem várva segít az arra rászorulóknak, amelyről mi, akik ide tartozunk, felismerjük egymást. Az új típusú érettségire és az állami nyelvvizsgákra való felkészítés folyamatába, amely alapvetően a mai angol nyelv oktatását célozza, helyel-közzel belophatok egy kevés olyan angol nyelvű irodalmat, amely a keresztény értékeket közvetíti, erősíti. Személyes jelenlétemmel és a szentáldozással példát mutathatok a fiataloknak, a tanítványaimnak, akik esetleg átmenetileg elgyengültek hitükben, vagy akik még nem tartoznak közénk, mert olyan hatások érték – érik őket, amelyek egyelőre más irányba mutatnak.

Én adománynak tekintem a képességet és a lehetőséget, hogy a fiatalokkal napi munkakapcsolatban lehetek, és ezáltal jó irányba nevelhetem őket, akiket szellemi értelemben ugyanúgy a gyerekeimnek érzek és tartok, mint a saját gyerekeimet.

Tanári hatóságomat szeretném letenni az oltár elé.

Hu Chaoyangné Magyar-Beck Zsófia

Nem tudunk magunkba zárkózni

A modern világ arra ösztönöz, hogy mindenki törődjön a maga dolgával, valósítsa meg önmagát. Bezárkózunk magunkba, és azt hisszük, hogy majd így jobb lesz.

Az ember társas lény, akkor is, ha nem akar az lenni. A közéletet nem lehet megkerülni. Minél kevésbé akarunk törődni egymással, annál inkább lábra kap a selejt, és uralkodni fog rajtunk. Ne álmunkat, hogy meg tudunk lenni vezetők nélkül. Ez hazugság. A gonoszlélek hatása, hogy mozaikjaira akarja törni a világot. S minél szétesettebb az ember élete, annál inkább a pénz lesz az istenünk. S minél szétesettebbek vagyunk, annál jobban értetlenkedünk, hogy mi a bajunk, hiszen mindenünk megvan.

Hát éppen ez az, hogy túlzottan is megvan. Annyi lényegtelen dologgal törődünk, hogy a lényeges elveszik szemünk elől. Minél inkább a birtoklás hajtja életünket, annál kiegyesebbek leszünk, mert soha semmiből ne lesz elég.

A mai ember nem tud örülni tízezer darab téglának sem, ha nem hiszi el, hogy már ezerből házat építhet. *Sánta János*